

1912-02-28

SENDER

Anna Syberg, Fritz Syberg

RECIPIENT

Else Jensen, Johannes V. Jensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

Anna og Fritz Syberg og deres seks børn boede i Italien fra efteråret 1910 og små tre år frem.

Det vides ikke, hvad Botfelder betyder. Fritz Syberg har ikke tidligere skrevet til Johannes V. Jensen om pensionæren, og det vides ikke, hvem hun var.

Else og Johannes V. Jensen kom ikke til Italien for at besøge Anna og Fritz Syberg.

Sender's location:

Pisa, Via San Lorenzo 44

Mentioned people:

Johanne Giersing

Villum Jensen

Peter Paul Rubens

Clara Syberg

Ernst Syberg

Franz Syberg

Hans Syberg

Lars Syberg

Archive:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

TRANSCRIPTION

Pisa 28 Fbr. 1912

Via San Lorenzo 44

Kære Venner, Joh. V. og Else!

Tak for Fødselsdagsbrevet, som jeg længe har ønsket at besvare, men jeg har intet havt at skrive om før nu. – Vore Breve har vist krysset hinanden – Vi har havt Forår i 1 ½ Måned efter en kort, mild Vinter. Bøndernes Roemarker (Botfelder[]) står i et Blomsterhav, søgt af Millioner Bier, i går så vi det første Kirsebærtræ i Blomst, og Hveden er ikke langt fra at skyde i Vip. Vi skal nu til at omgås lutter Italienerne igen, for vor danske Pensionær (Dame) rejser. Jeg er ikke ked derafter, hvordan hun vil klare den bliver hendes Sag. Hun skal giftes, hvis det kan gå i Orden. Hun er 45 År, men har bildt Verden og den lykkelige Ægtemand ind at hun er 32. Han er 29. Lykkefølelsen giver sig forskællige Udslag hos Hende. Forleden talte hun om Kvinder. Der burde ingen Forskæl være mellem Mand og Kvinde, de vare sideordnede. Jeg fandt der var en lille Forskæl, Kvinderne kunde bringe Børn til Verden. Så kovedte hun. Kvindernes Opgave, sagde hun, var den, at være en Solstråle. Hun er selv så tynd som – en Solstråle, rigtig hvad Italienerne kalder "secca". Det endte med at jeg, på Opfordring, beskrev mit "Kvindeideal" som hun kaldte det. Jeg gjorde det demonstrativt noget mere omfangsrigt end en Solstråle, men det går som Fynboerne siger, der er intet man så let forsnakker sig med som med Munden. Da jeg var kommen til et vist Punkt i Beskrivelsen afbryder min Kone mig: "og så skal hun være fyldig, blegroed, [kommaet overstreget] med en stor Krone af lyseblondt Hår og hedde Else Joh. V. Jensen" Jeg havde ikke skænket Else en Tanke – det indrømmer jeg – men jeg kunde ingen Indvendinger gøre – for det passede. Jeg hævnede mig så på anden Måde. Dette er Indledningen til noget Du skrev i Dit Brev, som kastede en Brand i min Sjæl, som man siger. Næmlig at male Else. Jeg forestillede mig – for Maleren i mig er grådig – at tilbringe – Gud ved hvor lang Tid – Sommerstid – med at lave 10-20 Aquarelstudier af Dig og Else og så ende med et stort Billede, Friluft – Sol mange lyse Farver. Hvor jeg gærne vilde knække Halsen på en sådan Opgave Betæneligheder har jeg havt af forskællig Art. Den værste er ikke den at jeg så må forlade Arbejdet her i Pisa, men det er den, at det vilde være Synd at plage Jer, selv om I skulde være skikkelige nok til at indlade [jer] herpå.....

Der er noget i Arten af Jeres ["Arten af Jeres" overstreget] den forskællige Art af Jeres Blondhed der har beskæftiget mig lige siden jeg aflagde mit første Besøg hos Jer. Der er noget ved Joh. V. som om Naturen på et eller andet tidlig Tidspunkt af hans Liv, måske i Morders Liv, har ["har"

overstreget] en kort Tid har havt lumske Planer med at gøre ham til Albino, sådan en snefarvet Islænder med Hår som bleget Hør og skinnende hvide Øjenvipper, men så har betænkt sig, og for at skjule det, har gjort Dig så mørk som det er mulig at gøre en Albino under nordiske Breddegrader. Hos Else derimod er Blondheden drevet ud i det lyseste. Jeg har set flere såkald[t]e guldhårede der gjorde et langt mørkere Indtryk. Omtrent på samme Måde som jeg hørte en Sanger sige at han havde den lyseste Baryton i Verden, han kendte mange Tenorer hvis Stemmer var meget mørkere end hans. Else ligner ikke de blonde svenske "flickor", Men ["men" indsat over linjen] meget mere Germanerne – måske Hollænderinderne F.eks. Rubens Kone, men hun adskiller sig fra de sidste i Øjnenes Udtryk. Hils Jeres Børn Vores Børn har skrevet en Mængde Breve i den sidste Tid hvoriblandt flere med Adr. U Willum Jensen osv. Men de kommer vist aldrig afsted.

Jeres hengivne

Fritz Syberg

Morgenen efter.

Hvorfor kan I dog ikke komme til Italien og bo hos os en Måned eller to i Marina di Pisa. Så kunde jeg få både i Pose og Sæk både male et Billede af Jer og fortsætte mine Italiensbilleder.

Kære Joh V's Ja hvorfor Fanden kan I ikke komme herved, vi kunde faa det saa storartet i Marinen, der er næsten lige saa smukt som i Tisvilde, vi kunde gøre nogle Smaarejser til Luni og Lucca og se de Porte Danskerne stormede, det er vist de samme Porte der sidder endnu. Jeg vilde [det følgende skrevet lodret langs arkets venstre side] ogsaa gerne se Fritz'es Aquareller af mit Kvindeideal (Else er nemlig ogsaa mit Kvindeideal blive til[]) Vi har allerede lejet en Lejlighed med et Værelse til Jer ogsaa. Elektrisk Lys ogsaa udenfor Døren (i Haven) Tusind Hilsener Anna

Pisa 28 Febr. 1912

Via San Lorenzo 44

Kære Venner, Joh. V. og Else!

Tak for Fødselsdagsbrevet, som jeg længe har ønsket at beståre, men vi har vistnok haft at skrive om for nu. — Vore Breve har vist berøst hinanden. — Vi har haft Forår i 1^{1/2} Måned efter en kort, mild Vinter. Bøndernes Poemarkter (Potfelder står i et Blomsterhav, rigt af Millioner Bier, igår så vi det første Kirsebærtre i Blomst, og Høsten er ikke langt fra at gælde i Vip. Vi skal nu til at undersøge hutter Italienerne igt, for vor danske Pensionat (Dame) repr. Jeg er ikke bled derover, hvordan hun vil klare den bliver hendes Sag. Hun skal giftes, hvis det bliver gå i Ordre. Hun er 45 Ar, men har billet Verden og den lydelige Gøtmand ind at hun er 32. Han er 29. Lyftelefølelsen giver et forstølligt Udslag hos hende. Forleden talte hun om Kinder. Der burde ingen Forstod være mellem Mand og Kvinde, de vare sideordende. Jeg fandt der var en lille Forstod, Kinderne stunde bringe Børn t. Hæder.

Så bevendte hvin. Kvindens Opgave, sagde
hvin, var den, at være en Solstråle. Hvin
er selv så tynd som — en Solstråle, rigtig
hvad Italienerne kalder "secco". Det endte
med at Jø, på Opfordring, bestemte mit
"Kvindedial" som hvin kaldte det. Jø
gjorde det demonstrationst noget mere om-
fangsrigt end en Solstråle, men det gav
som Tyntværne siger; der er intet man så
let forsmædker sig med som med Mændene.
Da Jø var kommen til et vist Punkt i Ben-
delvehen afbrød min Kone mig: "og
så skal hun være fyldig, blegrodt med
en stor Krone af lyseblødt Hår og tredje
Else Joh. V. Jensen". Jø havde stilet deandret
Elske en Tanke — det indrømmer Jø — men
Jø kunde ingen Indvendinger gøre — for det
passede. Jø lovede mig så på anden Maade.
Sith er Indledningens til noget Du mener; Dit
Brev, som bestide en Brand i min Sjæl, som
man siger. Nemlig, at male Else. Jeg forestil-
de mig — for Maleri i mig er grædig —
at tilbringe — Gud ved hvor lang Tid — Som-
mertid — med at lave 10-20 - Aquarelstudier
af Dig og Else og så end med et stort Billede,
Frukt — Gal, mange lyse Farver. Hvor Jø gerne
vilde tænke Hatten på en sådan Opgave.

Betænkeligheder har jeg haft af forskellige
Art. Den værste er ikke den at jeg så må
forlade Arbejdet her i Pisa, men det er
den, at det vilde være skændt at gylpe Jer selv
om det skulde være deilig nok til at indlade
herpå.

Der er noget i ~~Artens~~ af Jeres den forstuelige
Art af Jeres Blodhed der har bestemt
mig lige siden jeg aflagde mit første
Besøg hos Jer. Der er noget ved Joh. V. som
om Naturen på et eller andet tidlig Tidspunkt
af hans Liv, mødte i Moders Liv - ~~hvor~~ en
kort Tid har haft kunstige Planer med at gøre
ham til Albino, sådan en søfarvel Tolander
med Vår som bleget Vår og slæmme
brude Gjeniggen, men så har betænket sig,
og for at afgjøre det, har gjort ~~Diagnose~~ så vidt
som det er muligt at gøre en Albino under
nordlige Bredder. Hos Elie derimod er
Blodheden drevet ud i det lyseste. Jeg har
set flere såkaldte gulthårede der gjorde
et langt mindre Indtryk. Om trent på
samme Måde som jeg hørte en Sanger sige
at han havde den lyseste Baryton, Verden,
han kendte mange Tenorer hvis Stemmer var
meget mørkere end hans. Elie Sings ikke

de blonde svenske. Næsten ^{men} alle
mere Germanerne - særlig Hollænderne
indvorne f. Ex. Rübens tone, men
hun adskiller sig fra de østste i Opne-
nes Adbryt. Thers Jeres Børn
Jeres Børn har drevet en Mængde Brev
i den sidste Tid hvoriblandt flere sendt
Adr. M. William Verier osv.
Men de kommer vist aldrig afsted.
Jeres hengierne
Fritz Lyberg.

Morgenen efter.
Hvorfor kan I dog ikke komme til Italien
og bo hos os en Måned eller to i Marina di
Pisa. Ja kunde I få både i Pose og Sæk
både male et Billede af Jer og fortsætte
mine Italiensbilleder.
Kære Joh V's Ja hvorfor fanden
kan I ikke komme hermed, vi kunde
få det saa storartet i Marinen, der
er næsten lige saa smukt som i Tivoli
vi kunde gøre nogle Smarejser til Luni og
Lucca og se de Forte Danske her stornede, det er
vist de samme Forte der sidder endnu. Jeg vilde ogsaa gerne
se Fritz's Souveræner af mit Kvindesæl (Eise er hermed)